

N^{RO} 92.

KURYER LITEWSKI

*Za pozwoleniem Najwyższego Rządu 'Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Całej Rossyi.*

Z WILNA 18. SIERPNIA ROKU 1797. W PIĄTEK.

UKAZ JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI, SAMOWŁADNACEGO
CAŁĄ ROSSYĄ.

z Rządzącego Senatu,

Litewskiemu Gubernskiemu Rządowi.

Podług Imiennego JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ukazu w dniu czwartym teraźniejszego Julii, przez aktualnego tajnego Konsyliarza General Prokurora, udzielnego Departamentu Ministra, Rosyjskich Orderów Podskarbiego, Monarszego Afsygnacyinego Banku głównego Dyrektora, i Kawalera, Xcia Aleksego Borysowicza Kurakina komunikowanego, w którym wyrażono: „Ze JEGO IMPERATORSKA MOSC najwyżey rozkazać raczył, iż z okazji oddania „Obywatelom Pułkowych bagażowych koni, i włożenia także na Obywatelów „transportu z Magazynów do Pułków Prowiantu; ponieważ z Kommissoryatu „wydające się rzeczy do Pułków, bliżey dwuchset wiorst od Depo leżących, „były transportowane na wyż rzeczonych Bagażowych koniach, więc podobnie „temu przewozić te rzeczy, przez posrednictwo Obywatelów, płacąc im po „dług Plakatu, o czym i wydać od Rządzącego Senatu, gdzie należy Zalecenie: „Rządzący Senat rozkazali: o istotnym, i nieodmiennym wypełnieniu tego Najwyższego JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ukazu, zalecić przez Ukazy, wszystkim Gubernskiem Rządom, dając także wiedzieć Woienney, Admiraltyjskiej, i innym Kollegiom, oraz wszystkim Sądowym Jurydykcyom, równie też i Monarszemu Podskarbiemu, a do Moskiewskich Senatu Departamentów, przesłać komunikacyą. Julii 9 dnia, 1797 roku.

Na autentyku podpisali się:

Ober-Sekretarz *Jwan Berkasow*, Sekretarz *Stepan Holubcow*,
Registrator *Dmitry Tankow*.
w czwartym Departamencie.

z Wiednia 2. Sierpnia.

Cesarz *Jmść* mianować raczył *Arcy Xcia Józefa Palatina Węgierskiego* nie tylko najwyższym komendantem polspolitego ruszenia całego Królestwa, ale też wszystkich woysk regularnych od granicy *Tirolskiej do Albanii* rozłożonych. *Arcy Xże* wyjeżdża wkrótce do *Stein am Anger* z *Generałem de Mack*. *Zamiana braciów wojennych* już się kończy, z *Transilwanii* przyprowadzono 288. *Francuzkich Officerow*.

z Londynu 25. Lipca z Gazety Berlińskiej.

Wczora kuryer z *Lilla* oddał *Ministrom listy Lorda Malmesbury*, po których przeczyszczeniu długie nastąpiły konferencye. *Okrętowi*

pocztowemu, z którego w *Dover* goniec na ląd wysiadł do pewnego czasu wszelkiej komunikacyi zabroniono. Przesadzone do pokoju warunki od *Direktorvatu* nam podane, odmiana *Francuzkich* ministrów, nadzieia; chociaż tylekroć zawiedziona, iż powstające rozruchy w *Paryżu*, inny obrót rzeczom dać kiedykolwiek zdołają, te i inne okoliczności w jedno zebrane rokować każą nieuchronne wojny uprzykrzoney przedłużenie. Już nawet u nas rozlano pogłoskę chociaż od prawdy daleką, iż *Pełnomocni* *Poślowie* zerwali rozpoczętą ledwie negocyacyą; jak tylko *Francuzcy* z tym się oświadczyli, że jey zasadą być koniecznie powinno zwrócenie wszystkich powstanie krajów orężem *W. Britanii* zajętych; *Malmesbury* zaś z dru-

giey strony domagał się ustąpienia Przygórka Dobrey nadziei, i Portu Trincomale.

Elkadry nasze nie przestannie zamykają znaczniejsze porty Mocarstw zprzymierzonych, Duncan znacznie wzmocniony ma rozkaz wyraźny niszczyć mianowicie przewozowe *Hollandów* okręta, jesliby nadspodzianie Flotta ich z *Texel* odważyła się wynieść pod żagle. Lord *S. Vincent* bombardujący dziś *Cadix* podobno wydeje *Hiszpanom* kontrybucją 10. millionów piastrow. 6. wojennych okrętów uszkodzonych w bitwie i długim krążeniu odsyła do *Anglii*: żkąd kapitan *Trollope* tyleż Admirałowi na zamiennych nowych prowadzi. *Hyde Parker* komendujący w *Jamaice* pisał d. 11. Czerwca, iż *Francuzi* po natężonym z naszej strony szturmowaniu lądem i morzem przymuszani zostali opuścić wygodne stanowiska, *Anse w S. Domingo*. 4. im statki wojenne spalono: Zwyciężeni na jednym miejscu, gdy chcieli kłębkę nadgrodzić pod *Trois* postradali artylerją, amunicyę, i bagaż. *Hiszpanom* zabraliśmy 5 okrętów, z których jeden frebrem bogato był ładowny.

Pisma publiczne, snadź *Oppozycyine*, bo tych obowiązkiem jest prawie, pogorzyć stan Królestwa, porównawszy, ludność, handel, przemysł i dostatki różnych narodów, pokazać naostatek, iż jeden *Anglik* tyle płaci podatków, ile 10. *Francuzów*, 12. *Turków*, 14. *Rosyjanów*, 10. *Szwedów*, 3. *Hollandów*, 6. *Austryaków*, 5. *Hiszpanów*, 9. *Portugalczyków* &c. Przypadek niedawno zdarzony w *Smithfield* zawstydza i hańbi naród, już od lat bardzo wielu Filozoficznym okrzyknięty. Rzeźnik żonę swoją w kaidany okutą wprowadził na rynek, i handlującemu bydlętem kupcowi sprzedał za 3. FS. mało od więcej. Dawne i nieludzkie zwyczaje, prawem do tych czas nie zniesione wyraźnie ośmieliły barbarzyńca na postępek ludzkości i rozumowi w brew przeciwny. Powołanym jest żądaniem, ażeby na ich wykorzenienie znalazł się w narodzie człowiek podobny *P. Witherforce*, który śmiejąc mówiąc za wolnością młynów, chociaż przez intrygę kupców nie nie dokazał, na to przynajmniej założył, iż go *Murzyni* nazywają podziśdich: Król *Wilverforce*.

Zamknięcie banku *Weneckiego*, który z *Europejskich* był najdawniejszy, uczuć się dało w *Londynie*. Pierwszy ten jest owoc niedawno tam zaszczerpionego drzewa wolności. Gdy Król *Jmć* przed kilku dniami iechał do Parlamentu dla zakończenia sesyj teraźniejszych, lud w prawdzie nie kupił się po ulicach, ani też dawał znaków radości jakiej; lecz z drugiej strony nie śmiał tyle sobie dozwalać, jak z pogorzeniem *Europy* uczynił zachwale roku zeszłego. Według raportu *P. Dundas*. Kompania *Wschodnio-Indyjska* od początku wojny teraźniejszej pomnożyła długie nie tylko 500 tysięcy F. S. Komendant *Hiszpański w Havana* ogłosić kazał, iż bronie odtąd będzie przylądowania w porcie swym okrętom nawet neutralnym z *Anglii* płynącym. U nas głosić zaczynają, że

Cesarz *Jmć* otrzyma w krótkce *Wenecyą*, i wolnym ją portem ogłosi.

z Paryża 29. Lipca z *Gazety Leydeńskiey*.

Naostatek po długich sporach i wątpliwościach, mamy nowych Ministrów. *Neufchateau* do interesów wewnętrznych, *Talleyrand* zagranicznych, *Pleville* morich, *Sotin* policyi, General *Scherer*, do wojennych i wyznaczeni. Ostatni uczniem jest i przyjaciелеm Generala *Pichegru*; on odbierał twierdze nam przez Nieprzyaciół wydarte na granicy północnej; on trudną r. 1794. we *Włoszech* kampanią zakończył chwalebnym zwycięstwem odniesionym nad Generalami *Devins* i *d'Argenteau*. *Sotin* zastępuje urząd Obywatela *Laroche*, który go złożył dobrowolnie w dni kilka po swoim wyniesieniu, widząc iż Rada narodowym był mniej przypodobany. Ustała też jawna niechęć i niezgoda między prawodawcami i Dyktoryatem. Nie wiemy komu przypisać to z dobrodziejstw największe; twierdzą jedni, iż *Carnot* w przyjacielskiej rozmowie z Dyktorem *Larveville* potrafił go przeciwnie na swoją stronę; inni że Rada wstrzymała się w zapędzonej gorliwości, widząc armie do władzy wykonawczej przywiązane; przeciw którym uprzedzone teraz gwardye narodowe i śabe są, i jeszcze nie gotowe. Jakożkolwiek bądź, na ten raz zawiedziona została okrutna *Jakobinów* nadzieja, którzyby radzi widzieli *Francuzów* dziś jeszcze w domową wojnę uwikłanych.

W tym zdarzeniu pełnym trwogi i niebezpieczeństwa, kilka osób na powszechną pochwałę założyło. *Hoche* nie przyjmując ministerium, dla wieku według brzmienia Konstytucyi niepełnego. *Laroche* przyjętego następując dla przywrócenia jednomyślności potrzebnej między reprezentantami ludu i tego rządca. *Cochon* naostatek udzielał następcy swojemu, co większa przeciwnikowi, światła doświadczeniem nabytego do utrzymania porządku i spokojności w narodzie najbardziej. Ten też nad innych odziedziczył z urzędu bardziej żalowany; śladunek powszechny skromne jego mieszkankie otacza; Wszyscy prawie Reprezentanci byli u niego z pożegnaniem. *Petiet* z oddalonych ministrów podobno najcenniejszy, który dał rachunek najdokładniejszy z przychodów i wydatku, nie tak przecie postąpił jak na dobrego obywatela przystawało. Chciał go Dyktoryat zatrzymać na urzędzie, którego *Hoche* nie przyjmował. Lecz *Petiet* urażony żywey mając pamięci odrzucił ofertę.

Dyktoryat w dzień doroczny śmierci *Roberts-pierr* audyencyą dawał Ambasadorem *Tureckiemu*, Polłowi *Papieńskiemu* *Margrabie* *Massimi*, i *Genueńskiemu* Obywatelowi *Boccardi*, *Margrabia* w mowie swojej wspominał o zabiciu *Basseville*, „Ociec S. „powiedział, z żalem przypomina sobie, co się stało, w *Rzymie* przed kilku laty z Sekretarzem Poselstwa *Basseville*, uważając „zwłaszcza, iż ludzie spokojności narodów

„niechętni, użyli tej okoliczności na zapalenie wojny między *Dworem Rzymskim i Rplą Francuską*, zwałając przypadek nie-
szczęśliwy na rząd *Papieski*, ten jednak ani przewidyć ani mógł zapobiedz dopełnio-
ney zbrodni, świadkiem tego jestem jako „na on czas użyty do uśmierzenia wzbu-
rzonego ludu. Po zakończonej audiencji, na której nowy Minister wojenny oddawał
Direktorytowi dwie chorągwie jeszcze w Kwietniu *Austrykom* wydarte przez armię *Ke-
nu i Moxelli*, przystąpiono do uroczystego obchodu pamięci dnia 9. *Thermidor*.

Na Sessyi d. 26. Rada 500. na wniesie-
nie Generala *Pickerna* zaleciła Direktorytowi w dniach naydalej to. wytknąć konstitucyj-
ną linią według brzmienia artykułu 60 kom-
mendanci i żołnierze którzyby one przejąć
wazyli się bez zezwolenia Prawodawców, surowym karom podpaść mają. Nie wia-
domo czyli dziś *Francuzi*, jak uczynili *Rzy-
mianie nad Rubikonem* stawiać będą kolumny, oddając bóstwom piekielnym gwałcicieli pra-
wa tego. To pевна, iż jako *Juliusza Cesa-
rza*, tak innych wodzów ambitnych żadne nap-
isy wstrzymać i zastraszyć nie zdołają. Przy-
stąpiono zatem do organizacyi gwardyi na-
rodowej. Treść prawa; W całej Rplcey gwar-
dye narodowe organizowane będą. Oby-
watele 1 mi tych wyborów którzy do jej kła-
du należeć powinni. Wszyscy obywatele do
tego wojska mają być wpisani; nie wszy-
scy jednak razem służyć są obowiązani. W
każdym kantonie oddzielny będzie batalion,
według ludności mniejszy lub większy. W
każdym batalionie będzie kompania strzelców
i grenadyerów. Mundur całej gwardyi pra-
wem dawniejszym jest przepisany. Broń bez
żadnej przewłoki żołnierzom wydana będzie
z arsenałów Rplcey, zaczynając od miast *Pa-
ryża, Bordeaux, Lionu i Marselli*; po tym
wszystkim kompaniom strzelców i grenadye-
rów całego kraju, nadstatak innym obywate-
lom.

Zapytany przez radę Direktoryat, wie-
leby teraz wojska znajdowało się w *Paryżu*
i jego okolicach, przynieść do siebie rozka-
zał role wszystkich regimentów; z tych się
pokazało, iż teraz 700. żołnierzy mniej jest
niżeli było przeszłego miesiąca. Dowód ocze-
wisty, jak niesprawiedliwe *Oppozycja* miała
podejrzenie; że Direktoryat chce wprowa-
dzić rząd militarny do kraju. Spokojność w
mieście zupełna. Pisarze dzienników nieu-
stanną wiodąc wojnę, przepowiadają naro-
dowi niebezpieczeństwa większe, niżeli są w
rzeczy samey. Tak *Jakobin*scy zarzucają *Klu-
bowi Konstitucyjnemu*, iż orężem wiele do-
mów napelnia, a *Pretoryan*skie półki pod na-
zwiskiem gwardyi narodowej zebrawszy, wy-
wrócić chce Rplę i Konstitucyę. *Oppozy-
cyjni* zadają *Jakobinom*, że chcą raz jeszcze
panować narodowi, kraj przemienić w jedno
więzienie, stawiać teatrum śmiertelne, uspić kon-
stitucyę, rządzić samowładnie, sądzić bez pra-
wa i sumienia, jak pod *Roberts-pierrem* czy-
nili przywłaszczyć sobie cudzą własność &c
*Jakobin*ów chęci i zamiary nie są tajne ni-

komu; nie przecie dokazać nie zdołają lu-
dzie wzdargą i nieślawą przed światem okryci.
Członkom *Oppozycji* złość chyba i rozpacz
*Jakobin*ów zarzucać może chęć zburzenia Rplcey
Dobrze się jednak stało, iż Rada 500. napisa-
ła prawo kluby znaczące, Rada starszych po-
twierdziła ustawę. Odebrano tym sposobem
Jakobinom pretekst formowania swoich zgro-
madzeń.

General *Hoch* w liście swoim do Dire-
ktoryatu dał zupełne objaśnienie względem
przechodu regimentów od armii *Sambry i Mo-
zy*, który porczytano w radach narodowych
za złamanie aktu Konstitucyjnego. 30 Czer-
weca powiada, odebrałem rozkaz od Minstra
morskiego, ażebym co rychley obiół Kom-
mendę nad wojskiem do wyprawy tajemney
przeznaczonym, które bydź miało zgromadzo-
ne w bliskości portu *Brestńskiego*, w liczbie
ro tyficy. Ponieważ w *Bretanii* nie było
innych regimentów, oprócz piechoty potrze-
bney do strzeżenia morskiego nadbrzeża, wy-
brałem z armii *Sambry i Mozy* 6 tys. Infante-
ryi, 2 tys. Kawaleryi, tyficy artyleryi, i zmie-
rzać do granic *Francuskich* kazałem, zalecając
Kommanderującemu, ażeby w *Liege* u Kom-
missarza wojennego wziół dostateczną wiado-
mość, przez które miała Rplcey przechodząc
znaydzie w nich przygotowaną żołnierzowi
żywność i zapłatę. Co się późney stało nie
wiem; wierzyć nie chcę, ażeby Kommissarz,
morski i wojenny Ministrowie, którzy drogę
diwizyi mojej wytkneli, prawu gwałt zadali.

General *Moreau* kazał własnym nakła-
dem postawić nową pamiętkę Marszałkowi
de Turenne na miejscu dawniejszey, którą
pod czas ostatney wojny zburzył nieprzyja-
ciel. Chwalebna rzecz Wodzowi wskazać
ślady rycerza, w którego ślady wstępnie.
Cały *Paryż* nad tym się zastanowił, iż przed-
ko Direktoryat odebrał i rozgłosił mowę Ge-
nerala *Buonaparte* do armii *Włoskiej* w *Medo-
lanie*. Y to nie mniej zadziwia każdego; iż
Direktoryat wszystkie czynności tego Wodza
we *Włoszech*, polityczne, militarne, i ciwile
głośno pochwałł; uprzedzając zdanie Pra-
wodawców naszych, którzy Kommissyą wyzna-
czyli na ich roztrząsanie. Ztąd się pokazuje,
że ścisła i nierozzerwana jest jedność między
Generalami Kommanderującemi i władzą wy-
konawczą; ta na przywiązaniu i sile armii
polegając, nie prześtała głośno się oświadczać,
iż Aktu Konstitucyjnego naruszyć, tym bar-
dziej złać nikomu nie dozwoli. Rady
widzę nasze, ociągają się, powatpuwają, *deli-
berują*; Direktoryat i wcale *Gordyjski* na wzór
Alexandra mieczem przecina.

Jakożkolwiek spokojność i zgoda zdaie
się teraz przywróconą między rozróżnionemi
stronami, lęka się nowych rozruchów do-
brzy obywatele. W wojsku zaszczerpiona jest nie-
ufność ku Prawodawcom, których mają żoł-
nierze za nieprzyjaciół Konstitucyi roku 3; i
póty zapewne mieć będą, aż Rady narodowe
szczerze przystąpią do obmyślenia sumy po-
trzebnych skarbowi publicznemu. Ze do tych
czas nad tym się nie zastanowiły, rzecz zaiste
(2)

dziwna; lecz nie nowa; ambicya, zemsta, nienawiść, intereffom szczególnym przed publicznymi dają pierwszeństwo. Spodziewać się trzeba, iż Prawodawcy postrzegą błąd swój po chwili; inaczej stracą sprawiedliwie kredyt i powagę w narodzie, jak u Direktorów i wojska już stracili. Względem wieku Direktora *Barras* wątpliwość ustała; narodził się 30 Czerwca r. 1755; miał więc, gdy pierwszą w Rptej dostojność obymował; lat 40 podług myśli prawa; *Oppozycja* więc dziś milczeć musi, i na urzędzie zostawić człowieka, aż mu los lub czasu przeciąg pięcioletni zakończyć każe posługę publiczną.

Rada 500 na wniosek Generala *Jourdan* postanowiła, iż odtąd na potomne czasy w armiach Rptej nie może być więcej nad 80 Generalów diwizji łącząc razem Generalów *en Chef*; 150 Generalów Brigady; 100 General-Adutantów; oprócz Generalów Artilleryi, i Korpusu Inżynierów. Liczba wojska pod czas pokoju żadnym prawem dotąd nie jest określona; zależy podobno będzie od obszerności granic Rptej, jakie spodziewany w krótkie pokoy naznaczy.

z Madrytu 12. Lipca z Gazety Leydeńskiej.

Bombardowanie miasta *Cadix* nie ustaie, Ciskała tyfiące bomb *Anglicy*, postawiwszy statki swoje między twierdzą *S. S. Sabełiana* i *Piotra*. Admiral *Marsardo* nie mając Floty gotowej do wyjścia pod żagle czyni co może, jakoż do tych czas nie nie zwykł nieprzyjaciela, kilka jest uszkodzonych domów; tak wielka jest w mieście i porcie na wszystko baczność. Mieszkańcy tym czasem unikając większego niebezpieczeństwa sprzęty najeżdższe do wsi wysyłają okolicznych, batów i wozów cena jest niezmiernie wysoka. Zniszczyć usiłuje Lord *S. Vincent* port bogaty i handlowy, z którego *W. Britannia* w czasie pokoju corocznie skarby niezmiernie zabiera; tak mu czynić każe prawo wojny nieszczęśliwe, i chęć zemśczenia się nad *Madryckim Dworem* za przyjaźń i przymierze zerwane bez przyczyny. Nie może jednak mieć nadziei opanowania portu i miasta, których twierdze u znających się na wojennym rzemiośle są niedobytemi, nie były tak ogromne jak teraz, pod czas wojny o sukcesyę *Hiszpańską*; przecież *Angielskie* Floty *Hollenderską* wsparte nie nie dokazały. Lecz od ważnym rycerzom nie ma niepodobnego; a Lord *S. Vincent* wiedzieć musi, iż za panowania Królowej *Elżbiety*, Graf *Essex* wydarł *Cadix* *Filipponą* 2. i zrabował. Tym czasem *Hiszpański* narod widzi port Królestwa nayıpierwszy w opasaniu, w nim się morską nieczynną, handel przerwany, bogactwo ładowne statki dane w zdobycz nieprzyjacielowi, widzi i uarzeka, że jest wpłątany w wojnę nieszczęśliwą przeciw takiemu narodowi, nad którym nawet zemstę odnieść się nie spodziewa; mógłby jednak wypowiadając prędko wojnę *Portugalii*; lecz Deklaracyi tylekroć rozgłoszonej nikt nie czytał, czas upływa, negocjacye poszły w przewłokę, pieniędzy w skarbie nie ma, i dla tego na-

wet podróż coroczna Dworu Królewskiego do Pałacu *S. Idefonsa*, kosztująca pospolicie million 700. tys. liwrow teraz nie nastąpi.

z Mediolanu 22. Lipca z Gazety Leydeńskiej

Opisać niepodobno, jak niezliczony tłum ludu napelniał pole *federacyi*: było tam zaiste wielu przyjaciół nowego rządu i nowej konstitucyi, więcej nierównie ciekawych przypatrzenia się obrządkowi u nas niezwyklemu. Arcy-Biskup mszę odprawił uroczystą, święcił chorągwie i sztandary, przysięgę od obywatelstwa i urzędników przyjmował; po tym nastąpiło strzelanie z armat, pieśni patriotyczne wielki obiad, konue gonitwy, bal, illuminacye &c. *Innocenty* 11. nazwał roztroptym człowiekiem *Marszałka de Catinat*, który będąc komendantem *Francuzkiej* załogi w *Casal*, zapobiegł zgorzeniu ludu wzniwszy publiczne pozwolenie u miejscowego Biskupa na mięsne potrawy dla swoich żołnierzy. Trzeba równą przynajmniej roztropność przypisać Generalowi *Buonaparte* zważając niezmierną różnicę między obchodem *Paryżkim* i *Mediolańskim*. Mśza Arcy-Biskup, poświęcone sztandary; zamiast Deklamacyi zagorzałych, Bagini rozumu siedzący na świętych Ołtarzach, palenia znamion szlacheckich, *depretrizacyi* &c. Umiał przedziwnie *Włoski* Prawodawca i rządca, mieć wzgląd na zwyczaj, skłonności, narodu swojego, znał przywzwanie *Włochów* gorliwe do religii Pradków świętej, i do niego się stosował. Z drugiej strony miarkując, iż kluby stać się u nas mogły chorobą zaraźliwą, wszystkie zamknął. Dawno już to powiedziano: Zgromadzenia wiekie ludzi nawet oświeconych nie dobrego nie zrobia, i prędko rozwiąże je niezgoda. Kluby w *Anglii* naprzd wymyslane, nie zatrudniały się interesami politycznymi aż do naszych czasów; gdy przestąpiły granice swoje szkodziła na tym spokojność narodu. U *Francuzów* też same kluby zaszczepiły anarchią i tyranią. U nas we *Włoszech* stałyby się nieuchronnie kuźnicą zemsty i zabójstwa.

General *Buonaparte* u nas się do tych czas znajduje; nie wiadomo kiedy poiedzie do *Udine*; a jeśli prawda, jak rozgłoszono, że d. 14 *Clarke* pokdy ostateczny podpisał, podróż nie nastąpi. Imieniem tego Dyrektora *Cisalpini* ogłosić kazal, że ustawy deputacyi prawodawczych tym czasowych, nie inaczej moc prawa mieć będą, jak za potwierdzeniem Reprezentanta Rptej *Francuzkiej*. Nowy Minister wewnętrznych intessów pierwszą uwagę obrócił na pisarzów dzienników &c. Kilku jest w więzieniu osadzonych, inni ostatniego wyroku czekają, za poduszczenie ludu spokojnego do buntów i rozruchów. Rząd *Toskański* zgromadzić kazal na granicach *Provincyi* naszych 12 tysięcy wojska, twierdząc naprawiać od ściany *Modeńskiej*, *Bonońskiej*. Szerzący się duch demokratyczny, duch rewolucyjny jest zapewne pobudką do tej ofiżności. Dla teyże przyczyny, nie szukając innych bezpotrzebnie, Cesarz *Nied* sto tyfiące wojska zgromadził na *Włoskich* granicach.

Reszta w Dodatku.

KURYERA LITEWSKIEGO

Z WILNA 18. SIERPNIA ROKU 1797. W PIĄTEK

Dokończenie z Mediolanu.

W Genui staraniem i przezornością rządu tymczasowego, gruntuje się *Demokracja* bez żądania przecie rozruchów i krwi rozlania. *Duża* zrzekł się dobrowolnie tytułu pryncypa i tego ludowi stan dawniejszy Rptej; teraz zezwol się nazywać Prezydentem. Imię nawet Rptej jest odmienione; już nie jest *Genueńska*, lecz *Ligurią*; tak ją nazywano w starożytnych wiekach... Z *Turynu* donoszą że *Króć Jmć Sardynski* otrzymał od *Stolicy Apostolskiej* pozwolenie przedania dóbr Duchownych za 15 millionów. Ten jedyny środek pozostał na opłatę długu pod czas wojny zaciągniętego. Wszystkim *Klasztorom* rozkazano podać do *Regencyi* rejestra domów, sprzętów, dochodów, ruchomego i nieruchomego majątku.

z Bononii 18 Lipca z Gazety Berlińskiej.

Trzy Legacye niegdy należące do Państwa Kościelnego, prosząc ułulnie u Generala *Kommenderującego*, o pozwolenie wysłania Delegatów na *federacyę Cisalpńską*, ten miał zamiar, ażeby korzystając z wydarzonej okoliczności, mogły być wcielone do nowej Rptej. Spełniły się ich życzenia. Odbieramy wiadomość z *Mediolanu*, że pominieni Delegaci, od Generala *Buonaparte* odebrali odpowiedź pomyślną: „*Cisalpini*, powiadała wywołani, rząd ustanowiony. Nie też nie naruszanie wolności *Cispadzanów*. Dwie są warunki graniczące z sobą Rpte: jeżeli więc *Direktoryat Cisalpński*, i *Kommissya* *Centralna Cispadńska* żądają braterskiego zjednoczenia, to iście o to być umówić bez żadnej przeszkody”. List Obywatela *Belmonti* do Administratorów *Romanii*, wszelką wątpliwość znosi: „Na mocy, są jego słowa, danego mi zalecenia, pracowałem nieustannie około dzieła ważnego; ni mam nadzieję wszystko ukończyć przedko i pomyślnie”. Delegaci *Bonońscy* przysłali *Kuriera z Mediolanu* do Administratorów, prosząc o nadanie sobie zupełnej mocy traktowania. *Bononia* z tym, *Ferrara*, i nasza *Romania* pochwili z *Cisalpini*ami iedną i nierozdzielną Rptę składać będą szczęśliwie. Lifty *Włoskie* donoszą iż to zjednoczenie w rzeczy samej nastąpiło d. 12.

z Wenecyi 22. Lipca z Gazety Frankfortskiej

Kapitan *Austryacki*, który do portu naszego przyprowadził 900. żołnierzy do garnizonu w *Zara* niegdy stołącego należących odpłynął do *Triestu* General *Baraguey d. Hilliers* przywiózł go na grzechy, zapewniając, iż wszyscy żołnierze do swoich domów będą rozszani. Prokurator *Pesaro*, gdy nie stał przed sądem na dzień wyznaczony, ogłosiła go *municipalność* nieprzyjacieli m. oyczyny i cały majątek na skarb zabrala. Ztąd wnosiemy że w przyszłej *Weneto* konstitucyi, równie jak w *Jakobińskiej* r. 1793. konfliktacye prawem upoważnione będą, czego wyraźnie zabroniła konstitucya od pierwszego Zgromadzenia narodowego nap. s. n. Za powrót obywatela *Dandolo* z *Mediolanu*, sesyja naszej *municipalności* stała się bardzo burzliwa. *Bataglia* nie zakończył jeszcze poselstwa. Lud z rządu nowego nieukontentowany, wołałby najszybciej przeyść pod panowanie *Cesarza Jmści*.

z Udine 21. Lipca z Gazety Berlińskiej.

Jeszcze nie wiemy kiedy przybędzie *Buonaparte* do ukończenia rozpoczętych negocjacyi. Z *Padwy* mamy Deputowanych, którzy żądają przyłączenia naszej *Provincyi* do innych miast niegdy *Weneckich*. Nie mogąc na pytanie sama odpowiedzieć *Administracya*, wysłała z grona swojego 4. osoby do Generala *Bernadotte* przekładając onemu życzenie współpracy. Chodzi u nas po rękę deklaracya dywizyi Generala *Masena* od 9747. osób podpisana, w której *Officerowie* i żołnierze przyrzekają świątobliwie p. s. eżyć na ratunek Ojczyzny, według myśli obywatelskich Generala swóiego. Podobną deklaracyą inne dywizye podpisały. To pewna że w *Paryżu* strona *Oppozycyi* polega na Generalach *Pichegru* i *Villot*; *Direktoryat* ma za sobą Generalów *Höcke* i *Jourdan*. *Moreau* od *Renu*, od *Alpów* *Buonaparte* bystrym okiem pogląda na Ojczyznę zamierzając.

Od granic Włoskich 26. Lipca z Gazety Frankfortskiej.

Z *Como* donoszą, iż do tego miasta przybyło 3. tyśące woyska *Frantuzkiego* i

Cisalpinow. Król Jmć Neapolitański na granicach Państwa Kościelnego zakładać kazał wielkie magazyny na 50 tys. woyska swego. W Rzymie odkryć miano spisek nowy, który miał wybuchnąć z d. 8. na 9. wiele podeyrzanych osób wzięto do więzienia. Jak tylko Cisalpiński Dyrektoryat rozpoczął urządowanie swoje ustała w całym kraju władza Francuzów woyskowa, obywatele teraz w potrzebach swoich udają się prosto do Ministrów, urzędników &c. Wkrótce też podobno część większej armii Włoskiej do Francji odejdzie. Wyjąwszy Istrię i Dalmacyę których ludność ogółem 400. tysięcy dusz wynosić może) Austriackie woyska nie Wenetom nie zabrały. Stoją teraz w zupełnej gotowości do marszu, naprawiając pilnie drogi z Tirolu do Werony prowadzące.

z Szawycami 21. Lipca z Gazety Berlińskiej

Odmówiliśmy tedy ostatecznie Generalowi Buonaparte żądane pozwolenie na przechod woysk Francuzkich przez kraj Valais odmówiliśmy jednogłośnie, uważając jakie na odczynne klęski z ponowionych często przechodów spłynąć mogą. Canton Zurich przesłał Dyrektoryatowi pismo usprawiedliwiające ten postępek, nie wiemy jak będzie przyjętym. Widząc Grisonowie że Cantony przypomierzone nie chcą im dać żadnych posłków na poskromienie zbuntowanej Valteliny, na zgromadzeniu swoim w Coire postanowili wezwać ludzi niespokojnych, i dawnemu i so-wi niechętnych, ażeby odtąd pod jednym żyjąc prawem, jeden składali naród. Wyśłali też deputacyą do Generala Buonaparte prosząc, ażeby niezwalał na wcielenie Valteliny do Rptey Cisalpińskiej. Tym czasem stał w przedsięwzięciu buntownicy, majątek Grisonów w swoim kraju leżący na skarb zabrali, młają nawet wielu strózników i przyjaciół między panami dawnymi, którzy łącząc się z nimi zamyslały.

Nowe zamieszkania powitały w Opactwie S. Gall. Mieszkańcy wiejscy rozgniewani, że Reprezentanci Cantonu opóźniali wydanie ostatecznego wyroku, zgromadzili się w znacznej liczbie, poszli do miasta, wdarli się po drabinach, i otoczywszy do koła mieszkanie Posłów z największym zapalem rozkazywali raczej niż prosili, aby rzecz ukończono między ludem a Xciem Opatem. Z wielką ledwie trudnością porządek i spokojność przywrócono.

z Hamburga 1. Sierpnia.

Król Jmć Szwedzki nie do Wismar lecz przybył do Stralsundu, a przez Rostock, Wismar i Ratzeburg pospieszył do brzegów Elby, zmierzając do Pymontu dla użycia wód mineralnych. General Dumourier wydał teraz dzieło nowe, pod tytułem: uwagi nad rokiem 4 Rptey Francuzkiej.

z Saarbruck 25. Lipca z Gazety Frankfortskiej.

Woyska pod komendą Generala Ambert śpiesznie idące do Francji, nagle rozkaz odebrały zostać na miejscu swoim.

z Friedberg 25. Lipca z Gazety Frankfortskiej.

General en Chef Hoche wezora kazał ogłosić przy parolu, iż niechając się oddzielać od żołnierzy i towarzyszy swoich, z którymi tylekroć walczył i zwyciężał, nie przyoił ofiarowanego Ministerium, i za dni kilka powróci do armii. Głoszą że Dłwizya Generala Lemoine też samo uczyni. Oficerowie Francuzcy a nawet żołnierze zgodnie mówią, iż w Paryżu wielkich rozruchów lękać się wypadła, gdy Jakobini z lewej, Royalści z drugiej strony, prawdziwych uciskają Republikantów.

z Wismarem 30 Lipca z Gazety Berlińskiej.

General Hoche wezora był spodziewany w Coblenca; Adjuantai jego już się tam znajdowali; pod tym miastem ma być założony oboz na 11 batalionów Infanterji.

z Frankfortu 28 Lipca.

Za rzecz naysprawdziwszą mamy, iż wfszkie woyska Austriackie zgromadzą się w krótko do 4 obozów wyznaczonych pod Ulm, Ludwigsburg, Schweitzingen, i Aschaffenburg. General Kray niekontentowany wyrokiem sądu woyskowego służbę porzucił. Werneck toż uczynił, nie przyjąwszy nawet pensji za wysługę ofiarowanej. W rozmaitych pismach publicznych czytaliśmy temi dniami wiadomość o buncie Turynskim: Król Jmć Sardyński miał być w ręku rewolucjonistów; 6 osób z acznych życia utraciło w rozruchu, &c. Krótka na to odpowiedź: listy z Turynu teraz odebrane nie o tym nie wzmiankując, opisują raczej spokojność w kraju i onego stolicy kwitnącą. Toż samo rozumieć należy o marszu 30 tysięcy woyska Pruskiego z Magdeburga do Frankonii, ruszeniu Sasów ku granicom Elektorstwa; uprojektowanym wtargnięciu Francuzów do Hannoveru, i tym podobnych marzeniach politycznych, które ciekawi chwytają w dzisiejszym niedostatku pewniejszych wiadomości.

z Grätz 1. Sierpnia.

Cagnoli Astronom w Weronie mieszkający, pod czas rozruchów zdarzonych w tym mieście poniósł znaczną szkodę. Lud przeciw Francuzom i przyaciółom ich wzburzony, człowieka posiadającego szacunek Generala en Chef armii Włoskiej za Jakóbina pożył, dom zrabował, obserwatorium z instrumentami zniszczył. Teraz uwiadomiony o wszystkim Buonaparte, własną ręką list pisał do Astronoma, i całą szkodę ze skarbca Rptey nadgrodzić mu kazał.